

Forfatter: Rosenkilde, Adolph Marius

Titel: BREV TIL: Hertz, Henrik FRA: Rosenkilde, Adolph Marius (1832-01)

Citation: Rosenkilde, Adolph Marius: "BREV TIL: Hertz, Henrik FRA: Rosenkilde, Adolph Marius (1832-01)", i *Breve fra og til Henrik Hertz*, Gyldendalske Boghandels Forlag, s. 109. Onlineudgave fra Danmarks Breve: <https://tekster.kb.dk/text/letters-001990301-000-shoot-L0019903010000050.pdf> (tilgået 28. april 2024)

Anvendt udgave: Breve fra og til Henrik Hertz

Ophavsret: Materialet er fri af ophavsret. Du kan kopiere, ændre, distribuere eller fremføre værket, også til kommercielle formål, uden at bede om tilladelse. Husk altid at kreditere ophavsmanden.

[Læs Public Domain-erklæringen](#)

III. Brevvexling mellem Hertz og C. A. Rosenkilde.

Fra Rosenkilde til Hertz.

(Jan. 1832) udateret.

Jeg vover en Bøn til Dem paa en Kunstbroders Vegne: Hr. Winsløw jun. skal have en Aften-Underholdning. Han har bedet mig, som engang gjorde mig til af, at have havt den Fornøjelse: at modtage et Par venlige Linjer fra Dem, — om at være det Ønskes Tolk for Dem: at De vilde skrive ham et lidet Digt, tienligt til at declamere ved bemeldte Leilighed. De er vel som jeg af den Mening: at W. er en udmærket Dyrker af den skønne Kunst, som Ingen agter høiere, end De. Glæd ham da ved et Arbeide fra den Haand, der gaaer saa yndigt igjen i alle sunde Hierner og Hierter.

Tak for Deres Nyt-Aars-Gave! *) Hvor høit s. 110 regner jeg den ikke oppe i Rækken af mine ædlere Livs-Nydelsers. Stykket: Spadseretouren henrykker mig; har endogsaa bragt min stakkels Genius til at badske med sin ene Vinge. Jeg har gjort min Lykke med den Varme, hvormed Deres fortryllende, opmuntrende og kraftigt styrkende Musa opfylder mig. — Jeg har ingen Bog læst saa godt, som jeg for mine Yndlingers Kreds altid læser Deres Arbeider. — Jeg takker Dem af mit inderste Hjerter for det Gode, jeg endog styrker min kunstneriske Virken ved, ved at læse og atter læse Dem. — Det er Sundhed, der aander ud af Deres Musa, hun dufter af Reenhed. Derved lokker hun til sig, ligesom rigtigt elskværdige Fruentimmer. De maae aande reent, de maae dufte Reenhed om sig, ellers nærmer Ingen sig dem uden for at see lidt paa dem og — saa gaaer man igjen.

De har maaskee seet mit nye Forsøg i et fremmed Fag? — Er jeg kommet godt derfra, da har De megen Deel deri. — De kunde godt komme til mig! — Deres ærværdige Hemmelighed skulde jeg vist ikke lette en eneste Flig op for. Jeg vilde da more Dem med at sige, hvorledes det gaaer til, at jeg som praktisk Kunstner danner mig ved Studiet af Dem.

s. 111 Farvel! See til at opfylde Winsløws Ønske! Det skal være i Februar Maaned. — — —

Nu eet Ønske for mig selv: En Pige, som er min Aands elskede Søster, Deres Musa ligesaa kierligt beundrende hengiven som jeg, har jeg foræret Deres Nyt-Aars-Gave. Jeg har skrevet et Par Ord foran i den. Skriv mig til at sætte bag i Bogen — eller bedre: — som et Læg foran Stykket: Spadseretouren, nogle Linier med Overskrift: til Rosenkildes Yndling M. St. fra Giengangerbrevenes Forfatter: hvis Indhold jeg ønsker omtrent maae være det: at lægge hende paa Sind : at Simpelheden i Digtet Spadseretouren ikke berettiger det mindre til Navnet et herligt, ja endog et stort Digt, end Digtet »Kunsten og Naturen«. Det vilde gjøre en meget elskelig Siel en uendelig Glæde, og mig ogsaa. Vil De! Tager De vel min ubeskedne Tryglen altfor ilde op? Jeg skal stræbe at gjøre mig Deres Yndest værd ved altid, tænkende mig Dem blandt mine Tilskuere at vise det klart og smukt hvor gierne jeg vil male for Dem, som De synger for

Deres taknemmelige Beundrer
Rosenkilde.

Til Forfatteren af Giengangerbrevene.